

Bilag I

Indenrigs- og boligministeriet.

København, den 9. januar 1952.

I anledning af det ærede udvalgs skrivelse af 29. november 1951 tillader jeg mig hermed i 15 eksemplarer at fremsende de af udvalget udbedte oplysninger.

Med henvisning til lovforslagets § 3, stk. 3, angående statstilskud til ambulante behandlinger på tuberkuloseinstitutioner tillader jeg mig derhos at meddele, at det overfor indenrigsministeriet er oplyst, at ambulante pneumothoraxbehandlinger i flere amter, således f. eks. i Sorø, Præstø, Odense, Skanderborg og Ringkøbing amter, foretages på tuberkulosestationer, indrettet på sygehuse, der ikke råder over en statsanerkendt tuberkuloseafdeling. Behandlingen foretages i sådanne tilfælde af lægepersonalet fra et andetsteds i amtet beliggende statsanerkendt tuberkulosehospital eller -sanatorium, og de pågældende betragtes i takstmæssig henseende som indlagt på vedkommende hospital eller sanatorium.

I lovforslaget, således som dette er forelagt rigsdagen, er der alene foreslået ydet statstilskud til ambulante pneumothoraxbehandlinger, der foretages på statsanerkendte tuberkulosehospitalet eller -sanatorier. Da den omhandlede ordning imidlertid betyder en væsentlig lettelse for patienterne på stedet, idet disse fritages for at skulle rejse til et statsanerkendt tuberkulosehospital eller -sanatorium, har indenrigsministeriet forhandlet med sundhedsstyrelsen om, hvorvidt der i lovforslaget bør søges optaget en bestemmelse, der legaliserer ordningen.

Efter sundhedsstyrelsens formening må det anses for lægeligt fuldt svarligt, at et statsanerkendt tuberkulosehospital eller -sanatoriums lægepersonale foretager ambulante pneumothoraxbehandlinger på tuberkulosestationer. Stationerne er alle steder indrettet på sygehuse eller dog i nærheden af et sygehus, og dersom det undtagelsesvis skulle ske, at en patient bliver syg under den ambulante pneumothoraxbehandling, vil der således altid være adgang til hurtig sygehusindlæggelse. På den anden side mener sundhedsstyrelsen, at der ikke som tuberkulosestationsarbejde bør foretages behandling for tuberkulose, men at ordningen alene bør gå ud på, at der af praktiske grunde og af hensyn til patienterne gives tuberkulosehospitalet og -sanatorierne adgang til med statstilskud at foretage ambulante pneumothoraxbehandlinger på tuberkulosestationerne.

Idet indenrigsministeriet kan tiltræde sundhedsstyrelsens synspunkter, tillader jeg mig, såfremt det ærede udvalg måtte være enig heri, at anmode udvalget om ved 2. behandling i folketinget af lovforslaget på mine vegne at stille følgende ændringsforslag:

„§ 3, stk. 3, affattes således:

For ambulant pneumothoraxbehandling på tuberkulosehospitalet eller -sanatorier og for ambulant behandling på kysthospitalet udgør tilskuddet 3 kr. 50 øre pr. behandling. Ambulante pneumothoraxbehandlinger anses for foretaget på tuberkulosehospital eller -sanatorium, uanset om de er foretaget af vedkommende institutions lægepersonale på en statsanerkendt tuberkulosestation. Størrelsen af eventuelle statstilskud til andre ambulante behandlinger på tuberkuloseinstitutioner fastsættes af indenrigs- og boligministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg.“

Aksel Møller.

T. Wedel-Heinen.

Folketingets udvalg angående forslaget til lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m.